

הזרוע והלחיים פרק עשרי חלון

ראשית הגו והמחטות. דימה לחון דלחיה ליה לעיל (דף ק"ב)
 המחטות טבלי לימיני נמי מחטות לחיוב קודם שארמו
 ולפסוק אחר שארמו המחטות דהו טעו כי היכי דהני בטכר
 בזמה טמאה לחיוב ולפסוק: **פיקה** של גררת. היא כעמם
 הגדולה שטמאה שגולה כפיקה:
הזרוע המיומנת. אפילו לרבנן
 דרדשי פרק גיד הגשה
 (לעיל דף ל"ו) היך דפשיט איטריה
 בטליה ידך הכא מוודו דלא שייך
 למדש הכי: **דורשי** חמורות.
 פירש בערוך" בשם רב סמיה גאון
 כמין המחטה דנלשון ארמי מהו
 מתוך מה מעטק:

הזרוע עלך הזרוע והלחיים

ראשית הגו והמחטות ופירון הבן ופירון פסוק
חבר לפסוק כי אחא רבא אמר קמה אקמה
 רבי ליה. לוי זרע בביש' ולא הוה עניי
 למשקל לקמ אחא לקמה רבב ששת אמר
 ליה לעני ולגר תעוב אותם ולא לעורבים
 ולא לעמלים **החזק** אין מביאין תרומה לא
 מנורן דעיר ולא ממדבר לישב ואם אין שם
 בתן שכר פדה ומביאה מפני הפסד
(ה) חזקתה שאני תרומה דמבלה ולא סניא

דלא מפריש לה **החזק** מתנות דלא מבלי והניא מקום שנהגו למלוך בעוליהם לא
 יפשיט את הזרוע, להפשיט את הראש לא יפשיט את הלח, ואם אין שם כהן
 מעלין אותן ברבמם ואוכלן מפני הפסד כהן שאני מתנות כהונה דנתניה
 כתיבא ביה השחא דאחית לרבי תרומה נמי נתניה כתיבא ביה **הלא תעוב**
 יהיא למה לילכודתניא **המפקד** את כרמו ולשרד השבים ובערו הייב כפרם
ובעוללות ובשכחה ובפאה ופסוק מן המעשרות והוא שקא דיניר דאחא לבי
 מדשא קרים רבי אמי וכהו כהן והיכי עבדי הכי והא כתיב ונתן ולא שימול
 מעצמ' רבי אמי נמי לעניי וכהו כהן ואיבעית אמיא אדם חשוב שאני דתניא
יהכהן הגדול מאווי' יהיא גדול מאווי בני בחכמה ובעושי אחרים אמריהם
 מנין שאם אין לו שאווי הכהנים מגדלין אותו תלמוד לומר **והכהן הגדול**
מאווי גדלו משל אדונו: מתני' (ט) איודו הזרועי' מן הפרק של ארכובה עד
 כף של יד והוא של גיד וכנגדו ברנל שק ר' יהודה אומר שיש מן הפרק של
 ארכובה עד סוכך של רגל. אי ודו לח מן הפרק של לחי עד פיקה של גררת:
גבי תל' הזרוע יהיה זרוע ימין אתה אומר זה זרוע ימין או אינו אלא זרוע
שמאל תל' הזרוע מאי תלמודא כדאמר רבא הירך המיומנת שבירך, הכא נמי
הזרוע המיומנת שזרוע והלחיים למאי אתא להביא צמר שבראש כבשם
 ושער שבוקן חיישים; **והקבה למאי אתא:** להביא חלב שעל גבי הקבה ותל' **הקבה**
 שבתוך הקבה (י) **ואמר דר' יהושע** כהנים נהגו בו עין יפה, ונתנהו לבעלים,
מעמא דנהגו הא לא נתנהו דידהו הוא דורשי חמורות היו אפרים **הזרוע** כנגד
 הוד וכן הוא אומר וייקח רומח בידו **גחית** כנגד תפלה וכן הוא אומר **ויעמד**
פנתם ויבלל אבם כמשמעה וכן הוא אומר ואת האשה אל קברתה ותנא מיתריה **התורה**
לה מלכא שוק הימין אין לי אלא שוק הימין וזרוע מוקדשין מעין תל' **התורה**
הזרוע מעין תל' תתנו; איודו לחי' מן הפרק של לחי ועד פיקה של גררת:
והתניא גומלה ובית שחיפה עמה לא קשיא לה רבנן ותא רבי הניא בן
אנשינו דתניא **מנרמת** פסלה העיר רבי הניא בן אנשינו על מנרמת
שהיא כשרה איבעית אמיא היא והיא רבנן ומאי עמה עמה דבהמה:

הזרוע עלך הזרוע והלחיים

ואיבעית אימא חרס חשב. כגון מנחה ראש ישיבה יעל לקדם ולכות שחי עולו לעול ולהעשירו אפילו משלו וכ"ס ממאי דתני ליה מעלמא:
מתני' מן פרק של ארכובה. ארכובה הנמכת עם הראש: עד כף של יד. טעם רחש של כהן שקרין אשפולחין: והוא של גזיר.
 וכן ארבע כנף האמור בגזיר (במדבר ו) כך נטלה: ובעודו ברנל שוק. האמור בשלמים (ויקרא ו) נמי הו' שתי עצמות מן הפרק של
 ארכובה עד בוקא דאמחא דהייט כל היך: סוכך של רגל. הייט פרק שנין הקולית ועלם אמלטי: הפרק של לחי. אלא האדעים
 ומוקד כלפי מקה עד פיקה של גררת עד שפיו טבע שהוא פקעיתא ופתחה של קנה בית הבליטה דהייט לחיים התחטעות עם האשון:
גבי חרצו. ונתן לכהן הזרוע: **דחמך רבא**. כפרק גיד הגשה (לעיל דף ק"ב). אליכא דרבי יהודה דאמר איט טובא אלא בחתחת והדעת
 ליטע מן הבטלים אלמא דמחורייחא של כהנים הוא דפקא ליה מח"א יתירא והקבה: **זרשי** חמורות. מקראות הסמויים: **הזרוע**
חמרים מגלן דשל ימין מהכא: **יד**. שטמין לכהן כנגד ידו של פנתם שכל קד נטתה לו ברית כהונה עולם חוה שכרו וחאו יד שטמא
מלמח הו' אמר של ימין: **זרוע** המוקדשין. של לחי מיר: **תל' חמו**. תרומה לכהן: **זרוע** חולין. מחטת כהונה: **ובית שחיפה** עמה.
 הייט חרס בטומק האור' באלכסון יותר מן הפיקה: לשלם עד הפיקה ולא קשיא. **הזרוע** דקרי לה בית שחיפה ר' הניא היא דמכשיר
 שחיפה למעלה מבית הבליטה **מתעבד** דלא קרי לה בית שחיפה רבנן היא: **וביבעית אימא**. ברייתא נמי רבנן היא והיא עמה דקמי
 לא עם הלחי אלא עם הכהונה הוה גשאל בית שחיפה, והלחי ניטל עם הפיקה:
הזרוע עלך הזרוע והלחיים

[פי' פס' ר"ס ד' ד"ס
[פס]

[פי' יטל
[כ"ס יטל]

[כ"ס כ"ט ז' ד' מדיס מה
מנחה ו' מה ט"ל]

[מכח ו' יט' ושי'
[מכח ו' יט' ושי']

[מכח ו' יט' ושי'
[מכח ו' יט' ושי']

[מכח ו' יט' ושי'
[מכח ו' יט' ושי']

[מכח ו' יט' ושי'
[מכח ו' יט' ושי']

[מכח ו' יט' ושי'
[מכח ו' יט' ושי']

[מכח ו' יט' ושי'
[מכח ו' יט' ושי']

[מכח ו' יט' ושי'
[מכח ו' יט' ושי']

[מכח ו' יט' ושי'
[מכח ו' יט' ושי']

[מכח ו' יט' ושי'
[מכח ו' יט' ושי']

[מכח ו' יט' ושי'
[מכח ו' יט' ושי']

[מכח ו' יט' ושי'
[מכח ו' יט' ושי']

[מכח ו' יט' ושי'
[מכח ו' יט' ושי']

[מכח ו' יט' ושי'
[מכח ו' יט' ושי']

[מכח ו' יט' ושי'
[מכח ו' יט' ושי']

[מכח ו' יט' ושי'
[מכח ו' יט' ושי']

[מכח ו' יט' ושי'
[מכח ו' יט' ושי']

[פי' פס' ר"ס ד' ד' מדיס מה
מנחה ו' מה ט"ל]

[כ"ס כ"ט ז' ד' מדיס מה
מנחה ו' מה ט"ל]

[מכח ו' יט' ושי'
[מכח ו' יט' ושי']

[מכח ו' יט' ושי'
[מכח ו' יט' ושי']

[מכח ו' יט' ושי'
[מכח ו' יט' ושי']

[מכח ו' יט' ושי'
[מכח ו' יט' ושי']

[מכח ו' יט' ושי'
[מכח ו' יט' ושי']

[מכח ו' יט' ושי'
[מכח ו' יט' ושי']

[מכח ו' יט' ושי'
[מכח ו' יט' ושי']

[מכח ו' יט' ושי'
[מכח ו' יט' ושי']

[מכח ו' יט' ושי'
[מכח ו' יט' ושי']

[מכח ו' יט' ושי'
[מכח ו' יט' ושי']

[מכח ו' יט' ושי'
[מכח ו' יט' ושי']

[מכח ו' יט' ושי'
[מכח ו' יט' ושי']

[מכח ו' יט' ושי'
[מכח ו' יט' ושי']

[מכח ו' יט' ושי'
[מכח ו' יט' ושי']

[מכח ו' יט' ושי'
[מכח ו' יט' ושי']

הזרוע עלך הזרוע והלחיים

זרוע עלך הזרוע והלחיים

זרוע עלך הזרוע והלחיים

זרוע עלך הזרוע והלחיים

זרוע עלך הזרוע והלחיים

זרוע עלך הזרוע והלחיים

זרוע עלך הזרוע והלחיים

זרוע עלך הזרוע והלחיים

זרוע עלך הזרוע והלחיים